

Wat doen we met Jenny?

(What are we going to do with Jenny?)

Blijspel in drie bedrijven

door

D.R. WILDE

vertaling

Josephine van Gasteren

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT DOEN WE MET JENNY-
WHAT ARE WE GOING TO DO WITH JENNY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **D.R. WILDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: 1976 © by D.R. WILDE
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JENNY EATON; 70 jaar - één brok gezondheid - één brok energie

ELLEN ALCOCK; 38 jaar, haar oudste dochter

CHARLOTTE WAYNE; 35 jaar, haar jongste dochter

EUDORA HALBERSTREAM; Jenny's schoonzuster

MEVROUW HOGARTH; Een makelaar

WALTER SEAMEN; Geriater en Ellen's vriend

FLOYD; Rock-en roll-musicus

FIGURATIE:

Eén of twee politiemannen- of vrouwen

Als het doek opgaat, zien we de huiskamer van Jenny Eaton's huis, in Bayside, Queens. Het is een oud huis en Jenny heeft er gedurende haar hele huwelijk - 47 jaar - in gewoond. Het draagt het stempel van haar karakter: iemand die een eigen mening heeft en die daar ook voor durft uit te komen. Het meubilair is niet gekozen omdat het toevallig in de mode was, of in een "Beter Wonen"-tijdschrift stond, maar omdat Jenny het mooi vond. Eigenlijk "kan" het niet maar het kan wel, zoals alles in deze kamer wél kan.

Het eerste waar het oog op valt is echter niet de sofa, of de stoelen, of de snuisterijen die over de hele kamer verspreid zijn, maar wat er aan de muur hangt. Schilderijen. Naaktschilderijen van de meest uiteenlopende soorten vrouwen in alle mogelijke houdingen.

Voor één van die schilderijen staat Ellen Alcock en ze bekijkt het doek met een blik van afkeuring. Ze is 38 jaar oud, gescheiden, werkt als moderedactrice bij een blad als "Cosmopolitan" en ze kleedt zich in die stijl, zeer "Manhattan in". Zij is de dochter van Jenny en op het eerste gezicht in vele opzichten totaal anders. Maar als je Ellen beter leert kennen, begin je de overeenkomsten tussen haar en haar moeder wel degelijk te zien. Haar jongere zuster, Charlotte Wayne, is ongeveer 35 jaar oud. Ze zit in een gemakkelijke stoel en bladert in de Playboy. Ze is getrouwd, heeft drie kinderen en is weer zwanger.

Charlotte ziet er slordig gekleed uit, alsof ze in het donker zomaar iets uit de kast grijpt en aantrekt, en alleen God weet wanneer ze voor het laatst naar de kapper is geweest. Maar ze is het soort mens dat je op feestjes er zo uitpikt om een gesprek mee te voeren.

EERSTE ACTE

Een zomeravond rond acht uur.

ELLEN (*wijzend op het schilderij dat haar afkeuring heeft gewekt*): Is dit gemaakt naar een echt naaktmodel?

CHARLOTTE: Weet ik niet? Hoezo?

ELLEN: Het heeft drie borsten.

CHARLOTTE: Nou en?

ELLEN: Wat nou en, heb jij ooit een vrouw gezien met drie borsten?

CHARLOTTE: Nee, en ik heb nog nooit een man gezien met z'n ogen aan dezelfde kant van z'n gezicht, en toch heeft Picasso er zo eentje geschilderd.

ELLEN: Ga heen, je wilt moeder toch niet vergelijken met Picasso?

CHARLOTTE: Hou op, Ellen. Dat mens heeft geen drie borsten. Die bult in het midden is een strumabult.

ELLEN: Dit hele huis is niet om te geloven. Kijk nou 'ns, kijk nou 'ns om je heen. Gooi er wat veloursbehang tegenaan en een kralengordijn en het kan zo doorgaan voor een eersteklas bordeel.

CHARLOTTE: Tweedeklas.

ELLEN (*kijkt uit het raam*): Heb je die sticker gezien op de achterbumper van haar Toyota?

CHARLOTTE: Nee.

ELLEN: Weet je wat daar op staat? "Toeter - als je seks wil". Zeventig jaar oud en zij rijdt rond met vieze stickers op haar bumper. Geen wonder dat de burens klagen.

CHARLOTTE: Yeah! Die worden natuurlijk stapelgek van al dat getoeter.

ELLEN: Kun jij nou nooit 'ns voor één ogenblikje serieus zijn?

CHARLOTTE: Als ik nog serieuzer moeten worden, krijg ik pukkels. Wat wil je van mij, Ellen?

ELLEN: Goede raad, wat we met moeder aanmoeten. (*maakt gebaar naar boven*)

CHARLOTTE: Je weet hoe ik erover denk. Jij gaat gewoon terug naar je stamboekkat en je chique flat en ik trek me terug naar mijn vuile vaat en mijn griepende gezin in New Jersey, en haar laten we met rust. (*ze loopt naar de bank. Ze is zichtbaar zwanger*) Ze doet toch niemand kwaad! (*ze pakt de Playboy, klapt de middenpagina open en praat er tegen*) Pronk er maar mee zolang het nog kan, meid, nog even en je bent ook zwanger.

ELLEN: Ze doet toch niemand kwaad? Ze doet toch niemand kwaad?

CHARLOTTE: Dat zei ik ja, dat zei ik ja.

ELLEN: Waarom denk jij dat wij eigenlijk hier zijn? Moeder woont samen met een man.

CHARLOTTE: Dan kunnen ze 't ons in ieder geval niet onder de neus wrijven dat ze lesbisch is. (*wijst op de blootspagina's*) Denk je eens in wat een afknapper het is voor een knaap die zich iedere maand vergaapt aan zoiets als dit en dan opgescheept wordt met een dame met een dikke buik en een dun snorretje! (*ze pakt een handspiegel op en bekijkt zich er in*) Ik begin er uit te zien als een reliëfkaart van de Andes. Misschien moet ik mij een beetje laten liften na de bevalling. Eigenlijk moet ik me laten liften vanaf mijn enkels tot mijn kruin en het hele zaakje onder mijn hoed stoppen. Wat vind jij, Ellen?

ELLEN (*luistert niet*): Je ziet er prima uit.

CHARLOTTE: Ja, omdat je me niet van bovenaf hebt bekeken. (*ze houdt de spiegel boven haar hoofd en bekijkt zich*) Ik word hier helemaal kaal.

ELLEN: Zevenenveertig jaar lang waren pa en zij gelukkig getrouwd. Hij is net een jaar dood en zij ligt overal te rollebollen.

CHARLOTTE: Zij ligt niet overal te rollebollen. Ze rollebolt er maar met ééntje, boven, in haar eigen bed.

ELLEN: Maar ze zijn niet getrouwd.

CHARLOTTE: Jezus, ik hoop wel dat-ie oud en wijs genoeg is om veilig te vrijen.

ELLEN: Haar hele leven is ze perfect normaal geweest... en nu, terwijl ze bijna kinds zou moeten zijn, begint ze naakt te schilderen... te gokken... (*ze pakt een glas op*) champagne te drinken, de burens de stuipen op het lijf te jagen en gaat ze naar bed met die meneer, meneer.... Hamburger.

CHARLOTTE: Frankfurter.

ELLEN: Zal me worst wezen! Als er maar een eind aan komt. Ik ben niet van plan nog langer toe te kijken hoe zij zich belachelijk maakt en ons voor aap zet.

CHARLOTTE: Waarom kan ik er niet uitzien zoals jij? Zo knap, zo elegant, zo stijlvol.

ELLEN: Mode is mijn vak. Daarom zie ik er zo uit.

CHARLOTTE: En babybillen wassen is mijn vak. Daarom zie ik er zo uit... Vooruit Ellen, geef me een goeie tip. Wat moet ik doen om er wat beter uit te zien?

ELLEN: Charlotte, ik ben hier echt niet helemaal naartoe gekomen om jou schoonheidsadviezen te geven. Nou, wat gaan we nu met moeder doen?

CHARLOTTE: Zet haar in een kajak en duw haar de zee in, zoals de Eskimo's. Ik denk niet dat wij veel kunnen doen.

ELLEN: Daar heb ik wat aan.

CHARLOTTE: Ze wordt een dagje ouder, weet je. We moeten wat door de vingers zien.

ELLEN: Ik doe niet anders dan van alles door de vingers zien. En zij doet niet anders dan keet schoppen. Heb je gehoord van dat nachtfteest?

CHARLOTTE: Nee.

ELLEN: Auto's kris-kras op het gras geparkeerd, massa's mensen die in- en uitrenden. Het werd zo'n herrie, dat de politie om twee uur in de ochtend binnenviel om haar een waarschuwing te geven.

CHARLOTTE: God, ze heeft meer lol dan ik.

ELLEN: Een man. Waar heeft ze die in godsnaam opgepikt? Ik vraag me af hoe hij er uitziet.

CHARLOTTE: Misschien krijgen we hem wel even te zien, als ze even tijd hebben.

ELLEN: Waar komt die man vandaan. Wat doet hij voor de kost?

CHARLOTTE: Waarom zit die man je zo dwars, Ellen?

ELLEN: Omdat ik het niet kan hebben dat mijn moeder het zo naar d'r zin heeft. Kun jij daartegen? En, verder, nou ja, als je de waarheid wil weten... ik vermoed dat ik ergens diep van binnen, de smoor in heb dat zij een man heeft en ik- niet. Het lijkt zo... onnatuurlijk.

CHARLOTTE: Maak je geen zorgen. Je had toch een echtgenoot. En je vindt er wel weer een. Vijfenzeventig procent van alle scheidingen eindigt in een huwelijk. Wat is er gebeurd met die man waar je mee omging? Die getrouwde man?

ELLEN: Daar wil ik niet over praten.

CHARLOTTE: Wat is er gebeurd? Wou hij zijn gezin toch maar niet opgeven?

ELLEN: Wil je echt weten wat er gebeurd is?

CHARLOTTE: Jaaa!

ELLEN: Hij wou niet scheiden en met mij trouwen omdat... omdat hij al anderhalf jaar van alles aan zijn hobbykamer vertimmerd had. Hij had het nu eindelijk precies zoals hij het wilde, de muren, de boekenplanken, de stoel, zelfs een stereo, en hij had het gevoel dat hij dat niet in de steek kon laten. (*Charlotte knikt alsof ze het begrijpt, maar haalt dan haar schouders op om duidelijk te maken dat niemand zoiets kan begrijpen*) Mijn concurrent was een kamer van zeven bij acht meter. En ik verloor.

CHARLOTTE: Zit er niemand anders achter je aan? Iemand die niet verliefd is op zijn meubeltjes?

ELLEN: Ja, Walter. Ik vind hem erg aardig. Hij is knap, lief, maar... hij heeft een moeder.

CHARLOTTE: Ooo, en dat viel tegen, hè?

ELLEN: Ik heb met haar gegeten. Ik at, zij zeurde. Ik weet niet of dat goed zal uitpakken.

CHARLOTTE: Moet je 'ns luisteren, het huwelijksleven is lang niet zo leuk als ze zeggen. *(kijkt naar haar dikke buik)* Ik heb al in geen tijden mijn tenen meer gezien. *(Jenny Eaton komt de trap af. Zij loopt tegen de zeventig, maar zij is een typisch voorbeeld van een vitale, opmerkelijke vrouw, die besloten heeft niet aan die leeftijd toe te geven. Ze heeft meer fut dan een vrouw van dertig en beschikt over het soort uitbundige charme dat je krijgt als je maar lang genoeg leeft om de meeste fatsoenlijkheidnormen naast je neer te kunnen leggen en gewoon te zeggen en te doen wat je voelt. Jenny draagt een legerjack, slacks of leggings en Mexicaanse sandalen. Haar witte haar is met een felgekleurd lint bij elkaar gebonden. Ze ziet er eigenlijk enig uit. Ze draagt een schilderij waar ze boven aan heeft zitten te werken)*

JENNY *(alsof ze het echt meent)*: Ellen! Charlotte! Wat fijn om jullie te zien. Wat een verrassing.

CHARLOTTE: Hallo, mama.

JENNY *(haar licht op de wangen kussend)*: Ellen, wat zie jij er weer chique uit, zoals altijd. Wat een beeld van een pak. En Charlotte, wat zie jij er...eh...

CHARLOTTE: Zwanger uit.

JENNY *(kust haar)*: Je ziet er schattig uit, lieverd. *(klopt op haar buik)* Is er al leven?

CHARLOTTE: Leven? Dr. Wheeler zegt dat er twee zitten.

JENNY: Twee? Stel je voor! Jouw grootmoeder van mijn kant had tweelingen, wist je dat? Die lagen om beurten te gillen. Als de ene sliiep, brulde de andere. Het eerste jaar heeft jouw grootmoeder geen oog dichtgedaan. Ze lag daar maar in het donker naar jouw snurkende grootvader te luisteren en ze kon hem wel vermoorden!

ELLEN: Moeder, wat is dat voor een kostuum dat je aanhebt?

JENNY *(gaat op de chique Long Island society tour, met de klem in de kaken)*: Vind je het niet mieters? Draag ik altijd op vrijdagavond *(laat imitatie vallen)* Ik krijg hier een stelletje kerels voor een muzikaal avondje.

ELLEN: Breng jij de avond door met een stelletje kerels?

JENNEY: Dat is heel wat beter dan de avond doorbrengen met een stelletje vrouwen, helemaal als het van die feministen zijn. Het enige waar die over praten is: hoe komen wij van de mannen af. Nou, ik zou liever willen leren hoe ik eraan kan komen. *(plaatst het schilderij tegen de tafel en gaat naar de keuken. Vanuit de keuken)* Vertel 'ns, wat komen jullie tweetjes hier doen?

CHARLOTTE: Ach, we komen je zo maar 'ns opzoeken, mama. *(Ellen kijkt Charlotte aan. Charlotte loopt over naar het schilderij om het te bekijken)*

JENNY: Wat enorm attent van jullie. *(Jenny komt terug van de keuken met in iedere hand een fles champagne en wat glazen)* Ik vind het zo heerlijk om jullie allebei te zien. Ik wou dat die mensen vanavond niet kwamen, dan zouden we meer tijd voor elkaar hebben.

ELLEN: Misschien kun je toch een paar minuutjes vrijmaken voor ze komen?

JENNY: O, dat zou enig zijn, maar ik heb zoveel te doen.

CHARLOTTE *(bekijkt het schilderij)*: Mama, wat stelt dit in hemelsnaam voor? *(Jenny gaat naar Charlotte en Ellen volgt)*

JENNY: Ik heb het net af. Een naakt.

CHARLOTTE *(bestudeert het doek)*: Goeie God, ik hoop dat ik er niet zo ga uitzien.

JENNY: Dat hoop ik ook, kind. Het is een man. *(ze kijkt naar het schilderij)* Worre ze oud en grijs rond de slapen, zien ouwe mannen er uit als apen. *(ze neemt het schilderij uit Charlotte's handen en bestudeert het)* Er ontbreekt iets. Maar wat?

ELLEN *(veelbetekenend)*: De rimpels van een 72 jarige?

JENNY: Denk je dat?

ELLEN: Je weet wat ik denk, moeder.

JENNY: Ik weet altijd wat jij denkt, Ellen. Jouw gezicht is een en al expressie. Jammer genoeg drukt het altijd afkeuring uit. Ik herinner me nog toen ik je de borst gaf, dat je met die schele babyoogjes op een onheilspellende manier naar me lag te kijken en ik dan dacht: "Dat kind kijkt dwars door me heen. Ze weet dat ik alles verkeerd doe. O God, als moeder ga ik af als een gieter." En nu kijk je me op diezelfde manier aan.

ELLEN: Het spijt me dat ik zo doorzichtig ben, moeder, maar ik geloof niet in het verbergen van mijn gevoelens. De simpele waarheid is...

JENNY: O God, ik voel mijn faalangst weer opkomen...

ELLEN: ...de simpele waarheid is...

ELLEN EN JENNY *(samen)*: Je gedraagt je niet naar je leeftijd! Ik gedraag me niet naar mijn leeftijd!

ELLEN *(draait zich kwaad om)*: Ohhhh!

CHARLOTTE: Maar mama, dat is niet eerlijk. Ellen probeert je te helpen.

JENNY: Je hebt gelijk. Het was lomp van me. Eerlijk is eerlijk, en lomp is lomp, en ik moet ophouden mij zo te gedragen, anders zal ik nooit op het Witte huis worden uitgenodigd. Het spijt me, Ellen. Nou, vertel me maar wat ik moet doen.

ELLEN: Moeder, je bent geen kind meer. Wij gaan jou niet vertellen wat je moet doen.

JENNY: Dat moeten jullie wel doen. Jullie hebben scherp omlijnde ideeën hoe ik mij moet gedragen en jullie hebben alle recht er die op na te houden. *(ze gaat zitten op die weloverwogen manier van mensen die een zeer belangrijk gesprek gaan voeren)* Nou, zullen we dan maar? Ik luister.

ELLEN: Het is heel eenvoudig. Het enige wat we willen, is dat je een beetje meer waardigheid toont.

JENNY: Prima. Ik doe iedere dag mijn zondagse kleren aan.

CHARLOTTE: Mama, je weet best wat Ellen bedoelt. Je bent geen twintig meer, je loopt tegen de zeventig.

JENNY: Dat is waar. Helaas... *(staat op, gaat naar de tafel en pakt de champagnefles)*

ELLEN: Wat schenk je daar in?

JENNY: Champagne.

ELLEN: Champagne?

JENNY: Dat helpt bij maagzuur en netelroos. *(houdt de fles uitnodigend omhoog)* Ook wat?

ELLEN: Nee.

CHARLOTTE: Nee, dank je, mama.

JENNY: Wilskracht is toch iets heerlijks. *(schenkt zichzelf goed bij)*

ELLEN: Toen vader nog leefde, dronk je nooit.

JENNY: Dat weet ik. Er zijn zoveel dingen die ik niet heb gedaan toen je vader nog leefde, maar dat haal ik nu beetje bij beetje in. *(drinkt van haar glas)* Ohhhh... bejaardentonicum!

CHARLOTTE: Mama, je probeert ons af te leiden.

JENNY: O nee, ik sta te popelen om dit gesprek voort te zetten. Ik wil alles horen wat jullie te zeggen hebben, eerlijk waar. *(ze gaat weer zitten)* Wel, we hadden het zojuist over mijn fouten, over die dingen die ik niet zou moeten doen. Zullen we het in alfabetische volgorde doen of ergens zo maar beginnen, bijvoorbeeld bij "ze rotzooit maar wat aan".

CHARLOTTE: Wij zijn hier niet gekomen om je te bekritisieren. Volgens ons doe je niets verkeerd.

JENNY *(staat op)*: Mooi zo, dan kunnen we nu allemaal naar huis. Ik moet eerlijk zeggen, ik vond het een gezellig gesprekje.

ELLEN: Moeder, ga zitten! *(Jenny gaat zitten, geeft Charlotte een blik)* Die blik zag ik wel. De feiten zijn dat - ondanks wat Charlotte daarnet zei - je je wel degelijk zeer slecht hebt gedragen en nu is het aan ons om je te helpen. Dus hou nu je mond en luister. *(Jenny maakt een gebaar of ze haar mond op slot doet en de sleutel over haar schouder*

gooit. Charlotte lacht. Ellen kijkt haar aan, Charlotte houdt op met lachen. Charlotte neemt een breiwerkje uit haar tas en begint te breien aan een babytruitje of -sokje)

ELLEN: Zo, punt A: Door vaders dood is het afgelopen jaar erg moeilijk voor je geweest, Je bent geen jonge vrouw meer en het verlies heeft je erg aangepakt. Daarom hebben wij geprobeerd begrip voor je te hebben wanneer je van die rare dingen deed, zoals stiekum naar Mexico vliegen om je te laten liften.

JENNY: Na je veertigste moet je je regelmatig laten oplappen.

ELLEN: Punt B: We hadden er ook begrip voor toen je 750 dollar neertelde voor dansles.

JENNY: Ik ben geweldig in de shake en de rock-'n-roll.

ELLEN: Ja, dat geloof ik graag, maar het punt is...

JENNY: Punt C:

ELLEN: ...dat je ondanks je herhaalde beloften dat je zou proberen je wat verstandiger te gedragen, dat niet doet. Integendeel, je wordt met de dag erger.

JENNY: Waarom denk je dat?

ELLEN: De mensen praten over je, moeder. Verleden week heeft mevrouw Utter mij twee keer opgebeld.

JENNY: O, wat had die dikke oude koe uit Minnesota te vertellen?

ELLEN: Om te beginnen, vindt ze al die schilderijen aanstootgevend.

JENNY: Hoe kan zij die gezien hebben? Ik heb dat mens in geen jaren in mijn huis geduld. Met haar omvang kan ze niet eens door de deur!

ELLEN: Haar kleinzoon heeft ze gezien.

JENNY: O, die kleine Charlie, nu al een gluurder. Dat belooft wat voor de toekomst. Nou, hij heeft nog veel meer gezien. Ik betrapte hem gisteren toen hij door het raam van de badkamer keek. Ik zat in bad!

ELLEN: Moeder, fantaseer toch niet zo. Ik weet zeker dat niemand jou in je blootje wil zien.

JENNY: Grote vergissing! Iedereen wil iedereen in zijn blootje zien. Ik heb er 30 dollars voor over om Pavarotti in zijn blootje te zien. Misschien is ie 100 dollars waard gezien zijn omvang. Dus dat is de aanklacht? Ik bederf de moraal van een kind door mijn schilderijen van onbedekte vrouwelijke vormen. Die dikkerd uit Minnesota stelt me teleur. Ik dacht dat ze wel meer klachten zou hebben.

ELLEN: Die heeft ze ook. En dat brengt ons op het meest belangrijke punt van ons bezoek, punt D: Zij zegt...

JENNY: Dat is een leuke jurk, Charlotte. Die moet je ook dragen als je niet zwanger bent.

CHARLOTTE: Dank je, mama.

JENNY: Tot je dienst.

ELLEN: Ze zegt....

JENNY (*drinkt haar glas leeg*): Hé, dat is lekker hoor. Ik neem nog wat.
(*staat op en gaat naar de tafel*) Kan ik jullie niet verleiden?

ELLEN: Moeder, ze zegt, dat jij... samenleeft... met een... man.

JENNY (*zet de fles neer alsof ze woedend is*): Heeft ze dat gezegd?

ELLEN: Ja.

JENNY (*gaat naar het raam en gooit het open. Schreeuwt uit het raam*):
MILDRED UTTERS DRAAGT EEN BREUKBAND!!

ELLEN: Wat doe je in godsnaam?

JENNY: Als zij over mij kletst, klets ik over haar. Zij vreet zich te barste, ik zorg voor mijn seksklieren!

ELLEN: Dus je geeft het toe. Je leeft samen met een man.

JENNY: Mmm, in zekere zin.

ELLEN: Wat is "in zekere zin"... Of je leeft samen, of je leeft niet samen.
Maar je leeft wél samen, hè?

JENNY: Ellen, dat moet je niet doen, je bederft al het plezier van het meedoen als je de gestelde vraag zelf al beantwoordt.

ELLEN: Dus het is waar. Oké. En hoe lang duurt dit al?

JENNY: Wat?

ELLEN: Je verhouding met Old Shatterhand. Hoelang is hij al hier?

JENNY: Mr. Frankfurter woont hier nu ongeveer... Charlotte, wat is je haar toch goed geknipt. Snoezig. (*geeft Charlotte's kapsel een tikje*)
Mmmmm.

ELLEN: Woont hier nu ongeveer....

JENNY (*zucht*): Ohhh. (*mompelt wat*) ...een week.

ELLEN: Wat?

JENNY (*schreeuwt*): ONGEVEER EEN WEEK!!!

ELLEN: En daarvoor? Hoelang daarvoor heb je hem gekend?

JENNY: Praten we nu in bijbelse zin?

ELLEN: We praten in elke zin die jij wenst, moeder.

JENNY: Goed, laten we het dan als volgt stellen. Meneer Frankfurter en ik leerden elkaar een paar maanden geleden kennen. We vonden elkaar aardig. Dus na een poosje maakten we afspraakjes. Zagen we elkaar... bij hém thuis. Nou, en het was nogal logisch dat het zonde was om er twee woningen op na te houden. Dus besloten we dat het veel praktischer voor ons zou zijn om hier ons plekje te hebben. Om het te proberen, zagezegd.

ELLEN: Waar zijn je meubels?

JENNY: Opgeslagen.

CHARLOTTE: Hou je van hem, mama?

JENNY: Op mijn leeftijd stelt men een vrouw zo'n vraag niet. De vraag is: "Houdt hij van MIJ?"

ELLEN: Hoe kon je? Na zevenenveertig gelukkige jaren met vader... hoe kon je? Ik begrijp het niet.

JENNY: Ik weet dat je 't niet begrijpt.

ELLEN: Nou, waarom probeer je het me dan niet uit te leggen?

JENNY: Tja...laat ik het zo stellen... Hij leeft... en je vader is dood. (ze *zwijgt plotseling. Ellen kijkt verbijsterd*)

ELLEN (*draait zich woedend af*): Ohhh!!

CHARLOTTE: Mama, als je nu werkelijk het gevoel had dat je iemand om je heen wilde hebben, dat je behoefte had aan mannelijk gezelschap, had je... nou ja... had je dan niet iets beters kunnen vinden?

JENNY: Heb jij enig idee hoe klein de markt van mannelijke bewonderaars voor bijna zeventig jaar oude vrouwen is? Robert Redford stond echt niet in de rij. De meeste mannen van mijn leeftijd zijn al twee jaar dood. Ik mag me nog gelukkig prijzen! Meneer Frankfurter zal dan misschien niet het ideaal zijn van een jonge maagd, maar hij is niet ongezellig, hij drinkt niet, hij is attent, zijn gehoor is nog vrij aardig, en hij gaat zelfs één maal per week naar zijn werk.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto